

Lærer Th. Rosenius Nicolaisen, Bannebjerg. Redaktør af „Forældre og Børn“.

1. Ja, i hvert Fald Stemmeret, fordi jeg anser det for Retfærdighed.

2. De nærmeste Følger vil sikkert blive en Masse Kritik (særlig fra Kvindernes egen Lejr) og endnu mere Kævl end hidtil; men om de troende Kvinder ikke lader sig skræmme og ikke lader sig opsluge af Partisind, saa skal de sikkert der faa Lov til at være Saltet og Lyset.

3. Afventende.

Th. Rosenius Nicolaisen.

Vi havde henvendt os til henvend 30 Mænd og Kvinder, der alle indtog ledende Stillinger i det kristelige Arbejde indenfor Menigheden. Nogle har svaret, andre har ikke ladet høre fra sig. En Del har bedt sig fri for at svare, enkelte med den Motivering, at Kvinders politiske Stemmeret laa deres Arbejde alt for fjernt; andre mente, at de ikke havde Tid til at besvare Spørgsmaalet, noget, der synes at vise, hvor lidt mange af vore ledende troende Mænd og Kvinder har tænkt over et Spørgsmaal, der dog griber dybt ind i Folkets Liv, og som saa langt fra er uden Betydning for Kristendommens Bevarelse i vort Folk.

Kvindestemmeretsbevægelsen i England.

Af Johanne Blauenfeldt.

(Fortsat.)

Brudte Løfter.

Imidlertid forberedes Kvindernes Kaar. Læreanstalter, Erhvervsgrene og „anden

Rangs“ offentlige Erhverv aabnes for dem. Dog møder man atter her det samme meningsløse, der nok kan trykke og irritere Hjemlandets veloplyste Kvinder, at alle Universiteter f. Eks. i Indien var aabne for Kvinder, mens man endnu i England mejsommelig og med mange Begrænsninger fik dem aabnet et efter et, og endnu er det ikke lykkedes med dem alle. Kvinderne kunde let faa det Indtryk, at Hjemlandets Mænd i Virkeligheden værnede sig af bedste Ævne mod de farlige Konkurrenter, mens man ganske vist i Rigsdagen slog om sig med Udtalelser om Kvindens Underlegenhed. For man skulde da ikke tro, at Englands højt oplyste Politikere mente, at den indiske Kvinde var sin engelske Søster overlegen i Oplysning og Intelligens?

Naa, Kvinderne rykker ind og — udfylder deres Plads forbløffende godt. En ny Slægt, der har høstet Frugten af den foregaaende Slægts haarde Arbejde, vokser op. Den Skare uoplyste Kvinder, der staar „ligeegyldige og afvisende“, svinder stadig ind. Men — den nye Slægts Kvinder føler endnu stærkere sin politiske Afmagt, og vi maa ikke tro, at det alene er for deres egen Skyld, de ønsker Stemmeretten. Nej, de mange Kvinder, der arbejder i Storbyernes Fattigkvarterer, de, der staar i Sædelighedsarbejdet og Afholdsarbejdet, ser gennemgaaende klart, hvor megen Elendighed det bringer med sig baade for Mænd og Kvinder, ikke mindst for Børnene, at Kvinderne savnes blandt Lovgiverne.

I 1905 faar England atter en liberal Regering. 420 Rigsdagsmænd har udtalt sig som Tilhængere af Kvinders Stemmeret. Man venter derfor med